

Diversiteit en de (on?)zin van woke

Dames en heren, collega-studenten

Ik mag jullie als eerste afgevaardigde van de hogescholen en universiteit toespreken. Het is, vind ik, een mooi signaal dat de studenten eerst mogen spreken. Want wat zijn onze hogescholen en universiteit immers zonder ons, hun studenten. Ook al vinden ze de zogenaamde “generatie Z” soms wel een beetje te kritisch enzo, u weet wel...het voorbije jaar heeft nog maar eens bewezen hoe belangrijk de studenten zijn voor de invulling en vormgeving van de hogeronderwijsinstellingen.

De fysieke afstand tussen studenten en de hogeschool of universiteit werd groter, maar, naar mijn gevoel werd daarmee ook de betrokkenheid van de studenten met hun instelling groter. Er was veel afstand tussen studenten onderling, maar ook daar is op veel vlakken de samenhang enorm gegroeid. Vanuit die nieuwe samenhang wil ik het vandaag graag hebben over een belangrijk thema: diversiteit. Een thema dat verbindt, maar zeker ook uitdaagt, zowel onder studenten als binnen de hogescholen en universiteit.

Want als je het over diversiteit hebt is het makkelijk om meteen de heel zware onderwerpen aan te snijden zoals racisme en lgbtqi+fobie; maar ik wil graag een positief verhaal brengen. Het voorbije jaar is al zwaar genoeg geweest. Een aantal onder jullie zal nu waarschijnlijk al denken ‘oh nee, ze zal toch niet afkomen met dat woke-gedoe?’ – wel, tot spijt van wie het in Leuven benijdt, dat is exact wat ik ga doen. En ik zweer u, mijn speech lag al twee weken klaar.

Ik wil het over diversiteit hebben omdat we niet meer in dezelfde maatschappij leven als 10 jaar geleden. Zeker niet in een wereldstad als Antwerpen die steeds diverser wordt. Het gaat dan allang niet meer alleen over studenten met een migratieachtergrond of over meer vrouwen in het hoger onderwijs. Persoonlijk vind ik die diversiteit iets ongelooflijk moois. Je krijgt zoveel input vanuit verschillende kanten en ook cultureel biedt het erg veel verrijking. Mensen, waaronder mezelf, worden daardoor steeds meer wie ze willen zijn en steeds minder wie ze moeten zijn van de maatschappij; het onderwijs, van hun ouders; van hun families; ...

Met andere woorden; er is meer ruimte voor zelfontplooiing en mensen zijn steeds meer hun eigen individu. Als dat Woke is, dan is het maar zo, en dan heeft het ook al tot veel goeds geleid. Ook in het hoger onderwijs.

Jullie kennen waarschijnlijk allemaal de paarse week, een prachtig initiatief tegen pesten dat ook lgbtqi+-mensen meer in de aandacht brengt. Maar er is meer nodig dan af en toe de regenloogvlag hijsen, of uitpakken met meer eerste generatiestudenten. We hebben ook duurzame initiatieven nodig. En daar is het hoger onderwijs in Antwerpen volgens mij, al erg goed op weg. Denk aan een stille ruimte op de campus die ook als gebedsruimte kan gebruikt worden. Voor de verschillende culturen in onze studentenpopulatie een ongelooflijke meerwaarde. Een ander voorbeeld: transpersonen kunnen zich voor hun medische transitie nu vaak ook beroepen op individuele aanpassingen, waardoor hun studievoortgang niet in het gedrang komt.

Dames en heren, beste studenten

Ongeacht wat mensen vinden of denken, er wordt nu tenminste gepraat over diversiteit, er komen initiatieven om dit te ondersteunen en er kunnen steeds meer mensen op een adequate manier studeren terwijl er rekening gehouden wordt met hun achtergrond en met hun moeilijkheden. En dát, dát vind ik geweldig. Hoe we er niet alleen voor zorgen dat de maatschappij weerspiegelt wordt in ons hoger onderwijs, maar dat iedereen er zich ook echt kan thuisvoelen als een volwaardig lid.

Het is als niet alleen uitgenodigd worden voor een feest, maar ook gevraagd worden om te dansen. Dat is wat ons voorbij diversiteit verbindt en is de schoonheid van ons immer evoluerende hoger onderwijs. Bedankt.